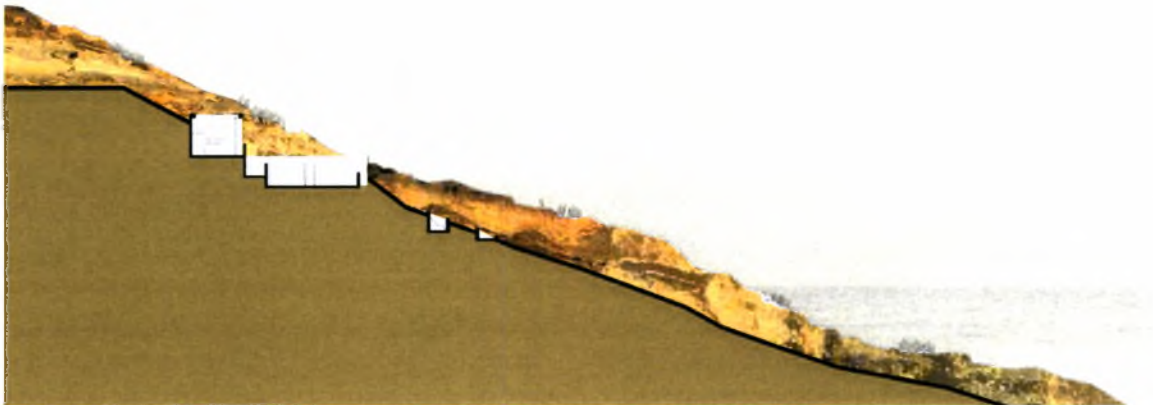

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ 2008

**ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ : ΧΩΡΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΡΡΩΣΗΣ ΣΤΟ
ΑΚΡΩΤΗΡΙ ΑΓΚΙΣΤΡΙ ΒΟΛΟΥ**

ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ: ΒΑΜΠΟΥΛΑ ΦΩΤΕΙΝΗ, ΒΑΙΑ ΓΕΩΡΓΑΛΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Κ. ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ & ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»**

Αριθ. Εισ.: 6897/1
Ημερ. Εισ.: 09-02-2009
Δωρεά: Συγγραφέα
Ταξιθετικός Κωδικός: ΠΤ – ΑΜ
2008
BAM

ΧΩΡΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΡΡΩΣΗΣ ΣΤΟ ΑΚΡΩΤΗΡΙ
ΑΓΚΙΣΤΡΙ ΑΛΥΚΩΝ ΒΟΛΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Το θέμα της παρούσης διπλωματικής εργασίας, είναι ένα κτιριακό συγκρότημα φιλοξενίας και ανάρρωσης ,στο ακρωτήριο Αγκίστρι Αλυκών Βόλου.

Η δημιουργία ενός κέντρου φιλοξενίας και ανάρρωσης, κοντά στη πόλη του Βόλου, για όσους από τα γύρω νησιά αλλά και ευρύτερα έχουν ανάγκη διαμονής για την αποκατάσταση της υγείας τους, θα καλύψει το υπάρχον σήμερα κενό. Το οικόπεδο εφαρμογής της μελέτης, επιλέχθηκε να βρίσκεται σε μια περιοχή ιδιαίτερου φυσικού κάλλους , κοντά στο Βόλο, που θα βοηθάει στην ταχύτερη ανάρρωση των φιλοξενουμένων. Είναι παραθαλάσσιο και έχει επικλινές έδαφος.

Στο κτιριολογικό πρόγραμμα, πέρα από τους χώρους διημέρευσης προβλέπονται και χώροι για την αποκατάσταση της υγείας των φιλοξενουμένων, όπως ιατρείο, γυμναστήριο, πισίνες καθώς επίσης και ένα αμφιθέατρο. Λόγω των χρήσεων που περιλαμβάνει το κτιριακό συγκρότημα, αποκτά και έναν δημόσιο χαρακτήρα αφού απευθύνεται όχι μόνο σε όσους φιλοξενούνται αλλά και στους επισκέπτες όταν θα γίνονται εκδηλώσεις στο αμφιθέατρο, επιστημονικού η ψυχαγωγικού χαρακτήρα.

Η έρευνα της εργασίας επικεντρώθηκε κυρίως στην ένταξη του κτιριακού συγκροτήματος φιλοξενίας και ανάρρωσης, σε μία φυσική τοποθεσία. Με τρόπο ώστε η αρχιτεκτονική πρόταση να συνομιλεί με το υπάρχον τοπίο χωρίς να το διαταράζει ιδιαίτερα αλλά να το αφήνει να κυριαρχεί.

Χρησιμοποιούνται στο σχεδιασμό ορθογώνια σχήματα που διατηρούνται ακόμα και όταν δεν προσλαμβάνεται όλη η κτιριακή μορφή. Στο κεντρικό όγκο δημόσιας λειτουργίας η μία όψη παίζει με τα κενά –πλήρη ενώ το υπόλοιπο βυθίζεται στη γη .Πηγάδια φωτός και αερισμού είναι ορατά από ψηλά. Τα δώματα είναι φυτεμένα έτσι ώστε να υπάρχει συνέχεια του εδάφους .

Η σχέση των κτισμάτων με το επικλινές έδαφος , σταδιακά φτάνει ως τη συναίρεση κτίσματος και εδάφους.

Το κτίσμα ως διακριτό αντικείμενο σε ένα πεδίο-φόντο υπαναχωρεί. Το έδαφος το περικλείει. Η διχοτόμηση κτήριο έδαφος και κτήριο τοπίο φτάνει στο σημείο να καταργείται. Η συναίρεση κτίσματος και εδάφους δείχνει ότι η αρχιτεκτονική και η γη μπορούν να συνυπάρχουν και να αλληλονοσηματοδοτούνται .

Supervisor Professor: Manolidis Kostas

Students: Vamboula Fotini, Georgala Vaia

**Title: A PLACE OF HOSPITALITY AND RECOVER IN THE CAPE
AGISTRI ALYKES VOLOS**

SUMMARY

The subject of present diploma thesis is a building group of hospitality and recovery in the cape Agistri Alykes Volos.

The creation of a place of hospitality and recovery near the city of Volos, for the people from the near by islands and the villages around the city of Volos who need a place to recover from their illness that might cover the existing void.

The plot of application is chosen to be in a region of natural beauty near the city of Volos, which will help to the quick recover of the guests. Is near the sea and inclined.

In the building program, beyond the staying areas are also predicted areas for the recovery of the health of guests such us a doctor's consulting-room, a gymnasium, bathtubs and an amphitheatre.

Because the uses that are included in the building group acquires a public character, it is addressed not only to sick people but also to the visitors when scientific or entertainment events will take place in the amphitheatre.

The research focused mainly on the integration of the building group of hospitality and recovery, to a natural beauty place.

Such away the architectural suggestion to "converse" with the landscape that exists, without disturbing particularly but let it dominate.

In the designing of the building group rectangular shapes are uses, which are kept even though they are not visible.

In the central volume, the one view play with the full and the full while the rest are underground. Wells for light and air are visible from the top.

The roofs are planted in a way that the ground continues.

The relationship of the building group to the ground gradually reaches the syneresis of building and ground.

The building us discernible object in a field –background, slowly disavows .The ground encompasses it and it is not visible.

The bisection like building-ground, building-landscape abolish.

The syneresis, of building and ground, shows that the architecture and land coexist and meaning together.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αρχιτεκτονική και γη

A1. Σχέση του ανθρώπου με τη σπηλαιώδη κατοίκηση και η σημασία της ανθρώπινης κίνησης προς το εσωτερικό της γης.

<< το σπήλαιο είναι κατοικία μυστηριωδών πνευμάτων, υπερφυσικών δυνάμεων (...). Εμπρός εις την αρχέγονη εικόνα της Γης ... η ψυχή δέχεται ένα μυστικό τίναγμα όπως ο ραβδοςκόπος στην αόρατη παρουσία του υπόγειου νάματος.»¹

Στην εποχή του πρωτόγονου ανθρώπου, η σπηλιά ήταν η έτοιμη λύση αρχιτεκτονικής κατοίκησης για τον άνθρωπο που ήθελε καταφύγιο και ασφάλεια από τα στοιχεία της φύσης. Ταυτόχρονα απετέλεσε και τόπο μαγικών τελετουργιών και λατρείας όπως δείχνουν οι σπηλαιογραφίες του Λασκώ (στην Γαλλία 30000-12000πχ) και της Αλταμίρα, όπου είναι ζωγραφισμένα στους τοίχους ο φόβος, η επιθυμία, τα όνειρα των προγόνων μας. Η σπηλιά υπήρξε έτσι τόπος κατοικίας, λατρείας και ταφής.

Το σπήλαιο είναι η βασική υπόγεια δομή που, αν και δεν έχει συγκεκριμένη μορφή καθώς είναι μια τυχαία κοιλότητα στη γη, έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Διαθέτει ένα άνοιγμα-στόμιο, ο εσωτερικός χώρος του είναι συνεχής, το έδαφος, τα τοιχώματα και η οροφή έχουν μια σταθερά μεταβαλλόμενη σχέση². Επειδή το σπήλαιο είχε συνήθως ένα άνοιγμα, στο εσωτερικό του επικρατούσε σκοτάδι και αυτό έγινε αιτία μακροπρόθεσμα να λάβει ανάλογους συμβολισμούς ότι εκεί κατοικούν απειλητικά θηρία και υποχθόνιοι θεοί όπως ο Άδης. Ακόμα και η κίνηση του να μπαίνεις στο εσωτερικό της γης, σε ένα φανταστικό και άγνωστο κόσμο γενικότερα, ενέπνευσε τη φαντασία συγγραφέων όπως του Ιουλίου Βερν στο έργο του *Ταξίδι στο κέντρο της γης*.

Τα σπήλαια υπήρξαν μια αρχετυπική μορφή αρχιτεκτονικής που ακόμα και όταν έχασε κάθε χρησιμότητα δεν έπαψε να ασκεί μια ισχυρή γοητεία. Μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις η δημιουργία τεχνητών σπηλιών υπήρξε απαραίτητο συμπλήρωμα των πάρκων καθώς πρόσθετε την αίσθηση του κρυμμένου και του επικίνδυνου.

Στην εποχή μας, η προστατευτική λειτουργία του υπεδάφους επανέρχεται με διάφορους τρόπους. Κατά την διάρκεια των παγκοσμίων πολέμων υπόγεια καταφύγια δημιουργήθηκαν. Επιπλέον δαιδαλώδη δίκτυα υποδομών, κυκλοφορίας και εμπορικών χρήσεων υπογειώνονται σε

¹ Πικιώνης Δ., *Κείμενα*, Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, Αθήνα 1999, σελ 74

² Betsky A., *Land scrapers*, Thames and Hudson, α' 2002, β' 2005, London, σελ 58.

διάφορα επίπεδα του υπεδάφους, στις μητροπόλεις όλου του κόσμου με αποτέλεσμα να δημιουργείται μια δεύτερη πόλη κάτω από την πρώτη. Στο σκοτάδι της δεύτερης αυτής πόλης όλα εμφανίζονται και υπάρχουν κάτω από ένα τεχνητό φως αφού πάντα είναι νύχτα και υπάρχει απομόνωση από τον εξωτερικό κόσμο.

Η σημασία της κίνησης αυτής του ανθρώπου, να εισέρχεται στη γη, φανερώνεται από την αναγκαιότητά της. Αν καλύπτεται η βασική ανάγκη του καταφυγίου, ή καλύπτονται ανάγκες λατρευτικές, μεταφυσικές. Στη δεύτερη περίπτωση, η σημασία της κίνησης προς το εσωτερικό της γης αποκτά συμβολικό χαρακτήρα, σαν μία διάθεση επιστροφής στην «Μάνα Γη», με ένα τρόπο τελετουργικό, εσωστρεφή, ενδοσκοπικό. Εδώ μπορούμε να κάνουμε έναν συσχετισμό, με τη σύγχρονη αρχιτεκτονική και συγκεκριμένα, με την αρχιτεκτονική του Tadao Ando, ο οποίος σε ορισμένα έργα του εισχωρεί μέσα στη γη με μια ανάλογη πρόθεση. Συγκεκριμένα σε έργα του όπως το Naoshima Contemporary Art, το Chichu Art Museum, το Water Temple Homraku-ji. Μάλιστα στο τελευταίο, η κλίμακα εισόδου στο ναό είναι τονισμένη, ημιτελής διάμετρος σε κύκλο, που οδηγεί τον πιστό με καθοδικό, τελετουργικό τρόπο στο εσωτερικό του ναού. Ο Tadao Ando, τονίζει με ξεκάθαρη και μάλιστα υπερτονισμένη κίνηση, τη διαδικασία της καθόδου η οποία γίνεται ουσιαστικά και όχι ρητορικά η μετάβαση σε έναν άλλο κόσμο.

A.2 Μυθολογικά στοιχεία της σχέσης της γης και του ανθρώπου, στην Αρχαία Ελλάδα.

Για τους αρχαίους Έλληνες, στην αυγή των αρχαϊκών χρόνων, σύμφωνα με τη Θεογονία του Ησίοδου, η Γαία ήταν από τις πρώτες θεότητες, όπως το Χάος και ο Έρως, αυτογέννητες και άναρχες.

Ο Πλάτων, στον *Φαίδωνα*, με τον γεωγραφικό μύθο του τέλους, περιγράφει τη γη (μτφ) «ότι τέτοια λοιπόν είναι η φύσι και της γης εν τω συνόλω της και των περί την γην. Υπάρχουν δε εντός της γης είς όλην την περιφέρειάν της και κατά τα κοίλα μέρη αυτής τόποι πολλοί και άλλοι μεν είναι βαθύτεροι και περισσότερο αναπεπταμένοι σε σύγκριση με αυτούς που εμείς κατοικούμε, άλλοι δε βαθύτεροι αλλά λιγότερο αναπεπταμένοι από τον δικό μας τόπο, υπάρχουν τέλος άλλοι οι οποίοι έχουν μικρότερο βάθος από τον εδώ και είναι πλατύτεροι. Όλοι αυτοί

συγκοινωνούν αναμεταξύ τους υπό την γην σε πολλά μέρη με οπές άλλοτε στενωτέρας και άλλοτε ευρυτέρας και έχουν διεξόδους».³

A.3 Περιπτώσεις υπόσκαφων κτισμάτων από την ιστορία της αρχιτεκτονικής.

Η ανάγκη της προσαρμογής του κτίσματος στην κλίση του εδάφους δημιούργησε κτήρια εν μέρει υπόσκαφα. Η εκσκαφή του εδάφους πρωτογενώς χρησιμοποιήθηκε κυρίως για την ταφή. Στον αρχαίο αιγυπτιακό πολιτισμό, όπως και στον αρχαίο ελληνικό παρατηρείται η δημιουργία υπόσκαφων κτηρίων με λειτουργία κυρίως ταφική και κατά δεύτερο λόγο λατρευτική.

Στην αρχαία ελληνική αρχιτεκτονική χαρακτηριστικό παράδειγμα, είναι οι υπόσκαφοι μυκηναϊκοί τάφοι. Στην περίπτωση αυτή όμως πρώτα κτίζονταν και μετά καλύπτονταν από χώμα, δημιουργώντας τεχνητό λόφο οπότε η κατασκευή εκ των υστέρων γίνονταν υπόσκαφη.

Στην Καππαδοκία υπήρξαν λαξευτά κτίσματα για χρήση ασύλου αρχικά και με λειτουργίες λατρευτικές, θρησκευτικές, κατοίκησης ατομικής αλλά και ομαδικής, (και υπάρχουν περιπτώσεις ολόκληρης υπόσκαφης πόλης όπως στην περίπτωση της υπόγειας πόλης της Μαλακοπής).

Στην Καππαδοκία, το τοπίο, είναι δημιούργημα ηφαιστειακών εξάρσεων της γης που μορφοποίησαν παράξενους όγκους, μέσα στους οποίους λαξεύτηκαν εκατοντάδες μικρές η μεγάλες εκκλησίες, κελιά αναχωρητών και κατοικίες πριν από εκατοντάδες χρόνια⁴. Οι κάτοικοι της Καππαδοκίας αναφέρονται κατά τον 10ο αιώνα ως Τρωγλοδύτες, γιατί κατοικούσαν μέσα σε σπήλαια, τρύπες και λαβύρινθους που έσκαψαν στους βράχους.

Στον εικοστό αιώνα, οι τεχνικές δυνατότητες και οι ανάγκες σε χώρο οδήγησαν συχνά σε αξιοποίηση του υπεδάφους των πόλεων αλλά δεν διαμορφώθηκε ποτέ μια συνειδητή επιστροφή στις συμβολικές δυνατότητες των υπόγειων χώρων, των σπηλαίων και της καθόδου προς το εσωτερικό της γης.

³ Πλάτων, Φαίδων, εκδόσεις Ε& Μ Ζαχαρόπουλου ΕΠΕ, Αθήνα, σελ. 197

⁴ Καππαδοκία, εκδόσεις Αδάμ, Αθήνα, 1991, σελ 13, και επεξηγηματικά εκεί αναφέρεται η πρώτη μαρτυρία για τα λαξευτά είναι ότι στα χρόνια του Διοκλητιανού ο Άγιος Ιέρωνας κρύφτηκε σε ένα μεγάλο σπήλαιο, το οποίο δεν ήταν φυσικό αλλά σκαμμένο με μεγάλη τέχνη μέσα στο βράχο.

ΕΝΟΤΗΤΑ Α

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΠΡΟΤΑΣΗ

Ο ΤΟΠΟΣ

Το οικόπεδο της περιοχής μελέτης επιλέχθηκε για τη φυσική ομορφιά της και την ηρεμία .

Ο λόφος κατεβαίνει ως τη θάλασσα, στο ακρωτήρι Αγκίστρι. Η βλάστηση είναι κυρίως χαμηλή , θαμνώδης, χωρίς εξάρσεις. Οι κλίσεις του εδάφους είναι από την αριστερή πλευρά κοιτάζοντας τη θάλασσα ήπια ενώ γίνεται πιο απότομη από την δεξιά πλευρά παράκτια, κοιτάζοντας τη θάλασσα, φτάνοντας ψηλότερα από τη στάθμη της 22 περίπου μέτρα.

Σε αυτή την περιοχή ορίσαμε το οικόπεδο καθώς και δρόμο πρόσβασης 6 μέτρων.

Κυρίαρχα χαρακτηριστικά του περιβάλλοντος χώρου είναι η ήπια βλάστηση και η παρουσία του υγρού στοιχείου, της θάλασσας.

Ο περιπατητής μπορεί να έλθει σε επαφή με το νερό ,ακολουθώντας κάποια στενά μονοπάτια που οδηγούν στη θάλασσα.

Τα μονοπάτια αυτά διακρίνονται χαραγμένα ανάμεσα στη θαμνώδη βλάστηση και διακλαδώνονται .Τα δημιουργήσε το νερό της βροχής στο εδαφικό ανάγλυφο.

Εικόνα 1 Φωτογραφία περιοχής

Εικόνα 2 φωτ. περιοχής

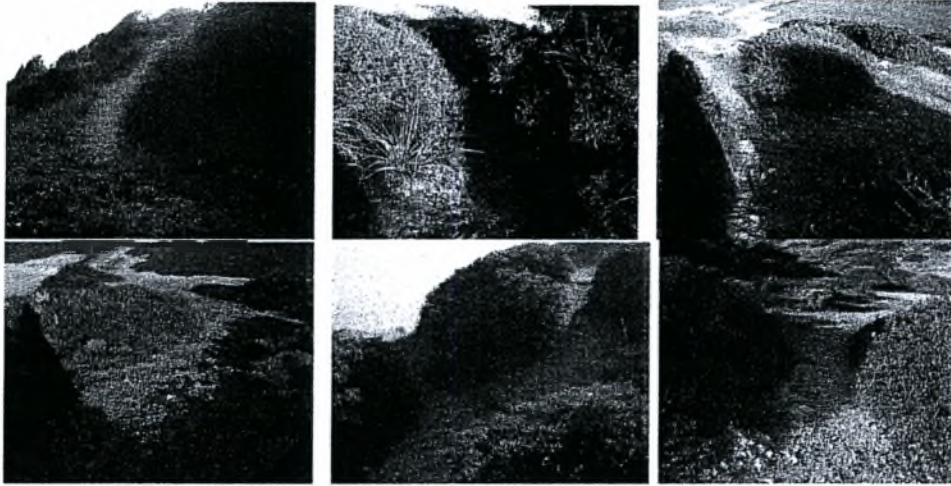

Εικόνα 3 φωτ. περιοχής

Εικόνα 4 φωτ. περιοχής

εικ.2,3,4 φωτογραφίες περιοχής

Εικόνα 5 κοντινό πλάνο, μονοπάτια

Η ΕΡΕΥΝΑ

Ξεκινώντας την έρευνα της διπλωματικής εργασίας επιλέχθηκε πρώτα η χρήση του χώρου, που είναι αποτέλεσμα μιας υπαρκτής ανάγκης. Συγκεκριμένα, στην πόλη του Βόλου υπάρχει δημόσιο νοσοκομείο που εξυπηρετεί και ασθενείς από τα γύρω νησιά του Παγασητικού κόλπου και την ευρύτερη περιοχή της Μαγνησίας. Σε αρκετές περιπτώσεις, αυτοί θα πρέπει να παρατείνουν τη διαμονή τους για περαιτέρω παρακολούθηση της υγείας τους ως την πλήρη αποκατάστασή της. Αυτό θα μπορούσε να γίνει σε ένα χώρο φιλοξενίας όπου θα βοηθούσε στην αποκατάσταση της υγείας τους.

Ένα μέρος ιδιαίτερης φυσικής ομορφιάς, με ηρεμία, γαλήνη που θα συνδράμει στο σκοπό αυτό.

Ο τόπος στο ακρωτήρι Αγκίστρι είναι κοντά στην πόλη του Βόλου και κατάλληλος λόγω της ομορφιάς του φυσικού περιβάλλοντος.

Στα πλαίσια αυτά, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη των αρρώστων για στέγαση και αποθεραπεία, προτείνεται η δημιουργία ενός χώρου φιλοξενίας και ανάρρωσης. Έτσι, πέρα από τους χώρους διημέρευσης το κτιριολογικό πρόγραμμα εμπλουτίστηκε με διάφορους χώρους που απαιτούνται.

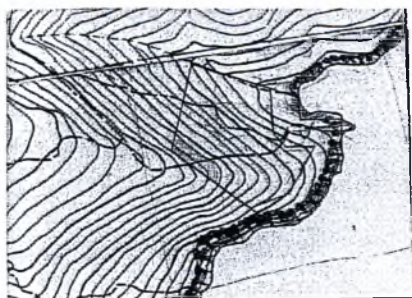
Στην τελική μελέτη του κτιριακού συγκροτήματος περιλαμβάνονται ένα εστιατόριο-καφέ, ένα ιατρείο, ένα γυμναστήριο, πισίνες, ένα αμφιθέατρο και άλλοι βοηθητικοί χώροι για την εξυπηρέτηση των κυρίως χρήσεων.

το οργανόγραμμα

Έχοντας ως κυρίαρχο δεδομένο το φυσικό τοπίο και την πρόθεση να μην διαταραχθεί η ηρεμία της φύσης έπρεπε η αρχιτεκτονική παρέμβαση να είναι ήπια.

Ο χώρος μελέτης που επιλέχθηκε είναι ένα επικλινές οικόπεδο που ακουμπά στην θάλασσα. Η πρόσβαση γίνεται οδικώς.

Το κτιριολογικό πρόγραμμα διαθέτει χώρους που συνδυάζουν την ιδιωτική με τη δημόσια χρήση οι οποίες πρέπει να διαχωριστούν.

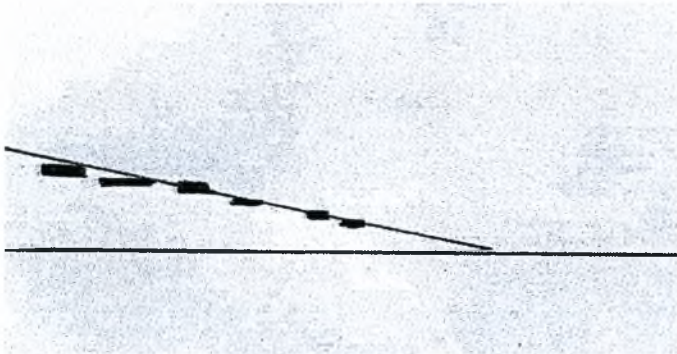
Εικόνα 6 Τοπογραφικό με το οικόπεδο

ΑΡΧΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

Κρίθηκε ότι ο μόνος τρόπος για να επιτευχθεί η συνέχεια του φυσικού τοπίου ήταν η στροφή σε κατασκευαστικές αρχές κτισμάτων που προσαρμόζονται στα χαρακτηριστικά του εδαφικού ανάγλυφου ή υπόσκαφων κτισμάτων. Όπου τα κτίσματα να συνδιαλέγονται με τη γη, βυθιζόμενα σε αυτή σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό, ίσως και ως το σημείο εξαφάνισης .

Ο σωστός προσανατολισμός , η θέα, η κατασκευή κρίθηκαν ως τα βασικά χαρακτηριστικά στα οποία έπρεπε να στηριχθεί η όλη μελέτη. Η ύπαρξη των στενών μονοπατιών ανάμεσα στη χαμηλή βλάστηση αποτέλεσε έναυσμα για τη χάραξη διαδρομών από τις οποίες θα προέκυπταν κτίσματα.

Μία παρέμβαση μεγάλης κλίμακας ,ενός μεγάλου κτιριακού όγκου απορρίφθηκε καθώς κάτι τέτοιο θα ήταν απόλυτα αταίριαστο με την κλίμακα που καθόριζε το ίδιο το φυσικό τοπίο.

Ένα από τα πρώτα διαγράμματα -σκίτσα

Η ΣΥΝΘΕΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Κατά την συνθετική διαδικασία ,έγινε προσπάθεια να βρεθούν χαράξεις και γεωμετρίες που θα ήταν συμβατές με τις παραμέτρους του χώρου. Έμφαση δόθηκε στον προσανατολισμό και τη θέα . Στα αρχικά σκίτσα λήφθηκε υπόψη και ο περιορισμός της αιγιαλίτιδας ζώνης.

Κατά την επεξεργασία του υλικού που συλλέχθηκε όπως φωτογραφιών της περιοχής ,σκίτσα των μονοπατιών που υπήρχαν, κοντινών πλάνων με πέτρες και βλάστηση , προεξέχοντα μικρά σύνολα βλάστησης, μισοθαμμένες πέτρες καλυμμένες με βλάστηση , άρχισαν να διαφαίνονται κάποιες τάσεις.

Επιπλέον οι μισοθαμμένες πέτρες μας παρέπεμψαν σε ευρήματα αρχαιολογικής ανασκαφής που είναι κρυμμένα στη γη και εμφανίζονται μετά το <<σκάψιμο>>. (Ακολούθησε έρευνα με εικόνες ανασκαφών όπως του Δίου ,της Κνωσού , των Μυκηνών ,της Δήλου κ.ά).

Προσπαθήσαμε να ενσωματώσουμε τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα που εντοπίσαμε στην ανάλυση του υλικού. Από την άλλη το ανάγλυφο του εδάφους ήταν ισχυρή παράμετρος.

Τα μονοπάτια με τις διχάλες τους, τα πλατώματά τους που προϋπήρχαν στο έδαφος θα μπορούσαν να ορίσουν χαράξεις –διαμορφώσεις.

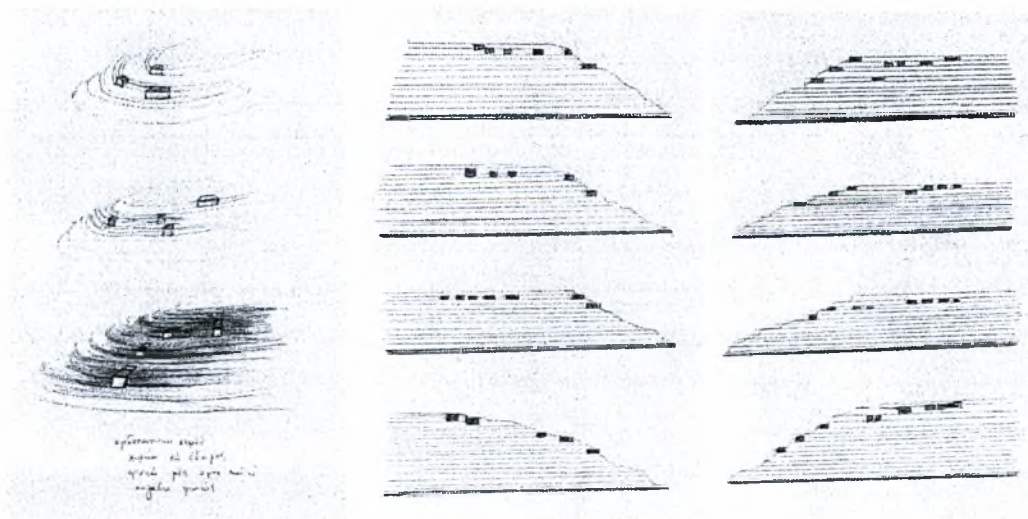
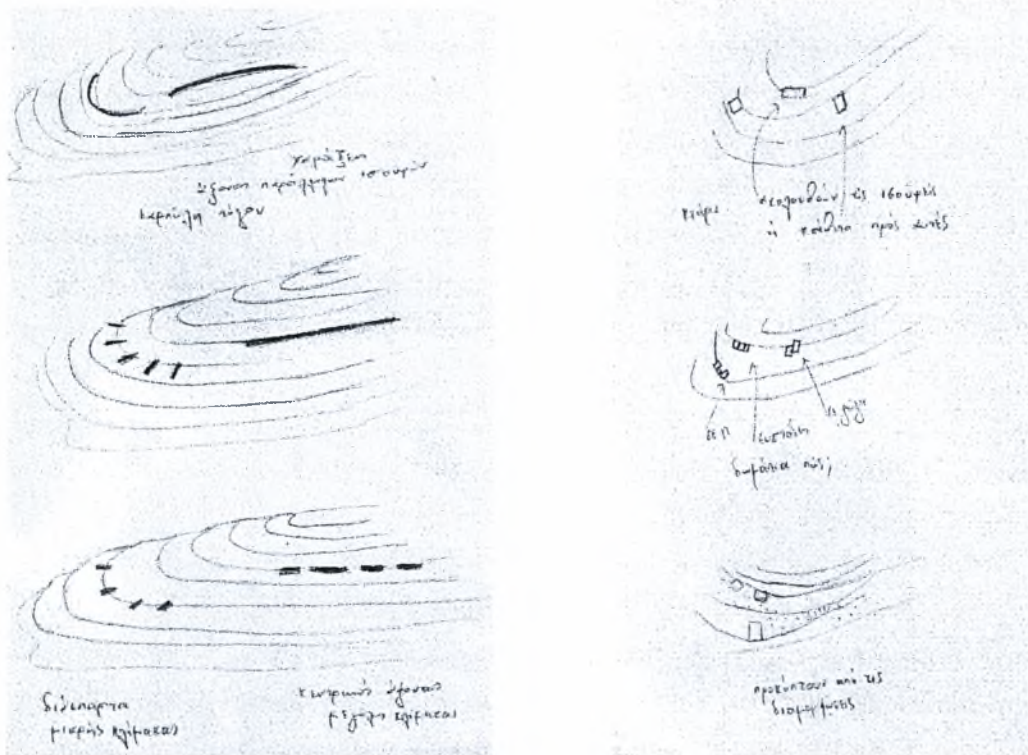
Η έρευνα των χαράξεων και των γεωμετριών, ήταν απαιτητική. Ο άξονας που τρέχει από βορρά προς νότο, στη ράχη της πλαγιάς ήταν κυρίαρχος όπως και ο άξονας του θαλάσσιου μετώπου νότια στον οποίο εισέβαλαν οι ισουψείς που καμπύλωναν σχηματίζοντας τόξο.

Εντέλει αυτές οι δύο χαράξεις , της δυναμικής ευθείας και του τόξου, όρισαν δύο ξεχωριστές γεωμετρικές ενότητες που συνδέονται με διαδρομές .Επιπλέον ο άξονας βορράς –νότου ενισχύονταν με τις πολλές παράλληλες ισουψείς .Από τη γεωμετρική χάραξη δύο παράλληλων προκύπτει ο χώρος που εντάσσεται η μία γεωμετρική ενότητα. Ορίστηκε ο δρόμος πρόσβασης ,παράλληλα με τις ισουψείς ο οποίος ισχυροποίησε τον άξονα που θα μπορούσε να οργανώσει γύρω του τα κτήρια του συγκροτήματος. Όμως μια συνεχής γραμμική διάταξη κτισμάτων θα ήταν αταίριαστη και θα έμοιαζε απόλυτη σε σχέση με την γεωμετρία του εδαφικού ανάγλυφου.

Τα διάσπαρτα κτήρια , έχουν μια γεωμετρία όχι τόσο ισχυρή που είναι πιο κοντά σε μια λογική αταξίας που ταιριάζει στην οργανικότητα του τόπου.

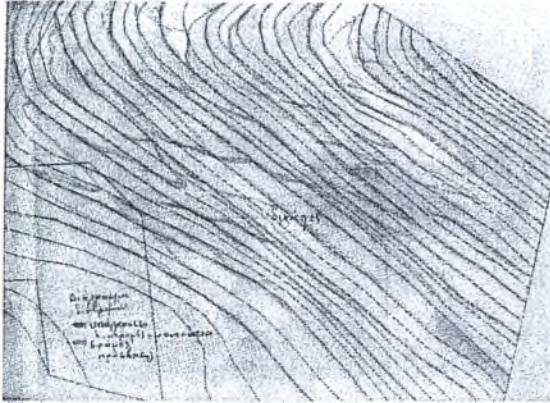
Έτσι βασικά στοιχεία αναζήτησης της μετέπειτα φάσης όπως το πώς θα οργανωθούν τα κτίσματα , ανάλογα και με τις λειτουργίες, γύρω από κάποιο άξονα ή σημείο αναφοράς ή θα είναι διάσπαρτα ,απαντήθηκε Αφού άλλα από τα κτίσματα οργανώθηκαν γραμμικά κατά μήκος ενώ άλλα διάσπαρτα στα ευθύγραμμα τμήματα ή στα τόξα των ισουψών.

Τα διάσπαρτα κτίσματα θα ακολουθούν τις ισοϋψείς ή θα είναι κάθετοι προς αυτές; Ή θα είναι παραλλαγές με κλίσεις; Ερωτήματα που περίμεναν απαντήσεις και προτείνανε εναλλακτικές παραλλαγές. Σε σχέση με το έδαφος πως θα συνδιαλέγονταν τα κτίσματα ; Τι θα ήταν μέσα και τι έξω; Θα ήταν υπόσκαφα, θαμμένα , θα ήταν συνδυασμός βύθισης και προεξοχής;

Εικόνα 7 υπάρχοντα μονοπάτια

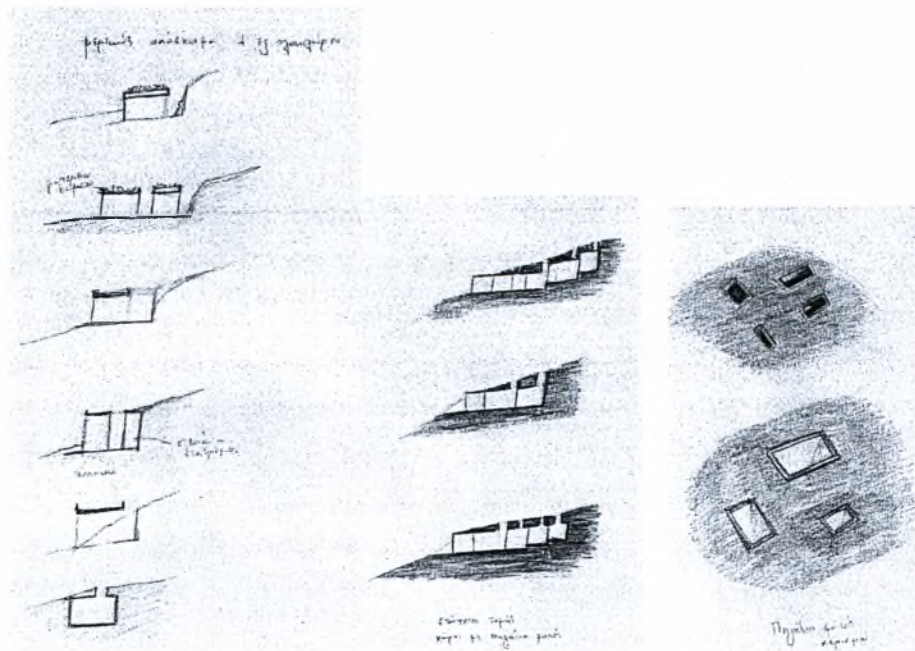

σκίτσο μονοπατιών

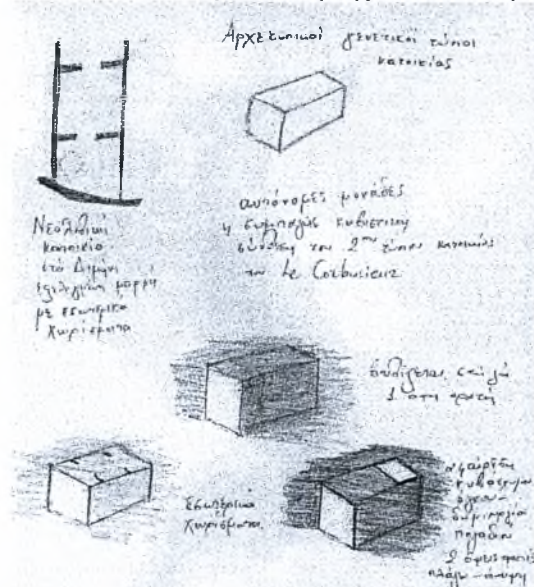
Παραλληλισμός πετρών και ανασκαφών

Σκίτσα διερεύνησης.

Η ΙΔΕΑ

Αφού πέρασε καιρός από την αρχή της έρευνας, η όλη διαδικασία προχωρούσε επαναπροσδιορίζοντας τα ίδια δεδομένα και προτείνοντας παραλλαγές. Η ιδέα που υπήρχε αρχικά, του υπόσκαφου που δεν διαταράζει το τοπίο, όπου η αρχιτεκτονική και το τοπίο συναιρούνται και συμπλέκονται έγινε καθοριστική σχεδιαστική αρχή.

Εικόνα 8 σκίτσα μελέτης

ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΚΤΗΡΙΩΝ

Η είσοδος στο χώρο φιλοξενίας και ανάρρωσης βρίσκεται στο τελείωμα του δρόμου πρόσβασης. Ακολουθεί, στην ίδια στάθμη, ο χώρος παρκαρίσματος των οχημάτων που είναι υπόσκαφος και έχει μια όψη. Στον ίδιο άξονα σε ένα φαρδύ διάδρομο, μέσα από έναν διάλογο κενού πλήρους, υπάρχουν κτισμένοι και ημιυπαίθριοι χώροι που είναι υπόσκαφοι όπως ο χώρος υποδοχής, στον οποίο μπαίνουμε από ένα ημιυπαίθριο χώρο. Έχει μια όψη προς τη θάλασσα στην οποία υπάρχουν ανοίγματα. Προχωρώντας στο διάδρομο δεξιά υπάρχει ημιυπαίθριος χώρος –στοά, που ορίζει αριστερά την είσοδο για το ιατρείο, μετά για το γυμναστήριο, δεξιά την είσοδο τις τουαλέτες, τα αποδυτήρια, για τις πισίνες και στο βάθος για το αμφιθέατρο. Στο τέλος της στοάς και ανάμεσα από το αμφιθέατρο και τις πισίνες βρίσκεται ένα μεγάλος φωταγωγός. Το γυμναστήριο, το αμφιθέατρο και οι πισίνες είναι θαμμένα στη γη. Έχουν φωταγωγούς για φωτισμό και αερισμό. Οι πισίνες, είναι κυρίως μικροί χώροι που επιτρέπουν όχι μόνο την επικοινωνία αλλά και την απομόνωση, εάν αυτό είναι επιθυμητό και αναπτύσσονται σε τρία

επίπεδα βαθμιδωτά. Οι πρώτες είναι στο ίδιο επίπεδο με τη στοά , τις τουαλέτες και τα αποδυτήρια και εξυπηρετεί τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Μία σκάλα οδηγεί πιο πάνω στη δεύτερη ,που χωρίζεται και αυτή με ενδιάμεσους τοίχους σε υποχώρους. Τέλος μια άλλη σκάλα οδηγεί στο παραπάνω τρίτο επίπεδο της πισίνας που χωρίζεται και αυτή με ενδιάμεσα χωρίσματα σε μικρότερα τμήματα. Όπως προαναφέρθηκε οι πισίνες έχουν στην θαμμένη οροφή, τους φωταγωγούς για φωτισμό και αερισμό.

Στο τέλος του διαδρόμου δεξιά βρίσκεται ημυπαίθριος χώρος που οδηγεί στο μηχανοστάσιο, στην άλλη είσοδο του γυμναστηρίου, στην άλλη είσοδο του μικρού αμφιθεάτρου, στην πόρτα της κουζίνας για τον ανεφοδιασμό της και τέλος στο εστιατόριο-καφέ. Σ' αυτό εφάπτεται υπαίθριος χώρος με πέργκολα ο οποίος χρησιμοποιείται ως χώρος φαγητού κατά τους καλοκαιρινούς κυρίως μήνες. Ο δημόσιος χαρακτήρας των κτηρίων αυτών οργανώνεται πάνω σε ένα άξονα. Τα δέκα δωμάτια βρίσκονται διάσπαρτα .Ράμπες και σκάλα τα συνδέουν με το κεντρικό διάδρομο. Τα σπίτια βλέπουν στη θάλασσα.

Το τελευταίο είναι πιο χαμηλά από όλα και βρίσκεται πάνω στη διαδρομή με τις ράμπες που οδηγούν προς τη θάλασσα.

Τα υλικό κατασκευής τους είναι το οπλισμένο σκυρόδεμα. Στο πίσω μέρος υπάρχει αυλή-φωταγωγός ιδιωτικού χαρακτήρα που επικοινωνεί επίσης με το μπάνιο.

Οι στέγες είναι φυτεμένα δώματα με χαμηλή βλάστηση.

Μια διαδρομή με ράμπες οδηγεί στη θάλασσα.

Το νερό της βροχής συλλέγεται σε μία δεξαμενή χαμηλότερα από τα κτίσματα και αντλείται στο μηχανοστάσιο από όπου τρέχει με φυσική ροή στα διάφορα σημεία του συγκροτήματος. Στο μηχανοστάσιο έχει τοποθετηθεί γεννήτρια για την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος.

Συμπερασματικά ,το χτισμένο περιβάλλον στο χώρο της μελέτης δεν επιβάλλεται στο τοπίο αλλά συνδιαλέγεται φιλικά μαζί του.

Στόχος της συγκεκριμένης πρότασης είναι να διαταραχθεί το φυσικό τοπίο όσο γίνεται λιγότερο.

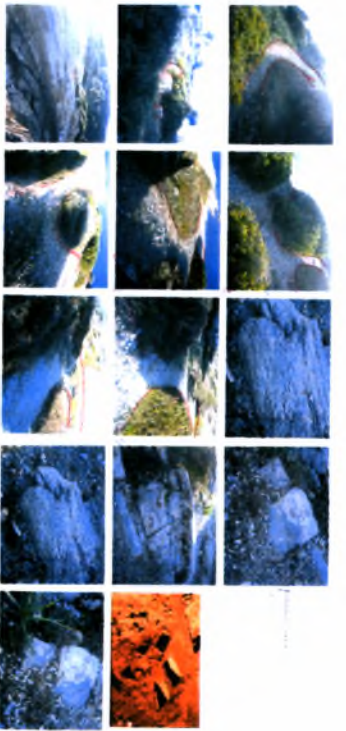
Η σχέση των κτισμάτων με το επικλινές έδαφος , σταδιακά φτάνει ως τη συναίρεση κτίσματος και εδάφους.

Το κτίσμα ως διακριτό αντικείμενο σε ένα πεδίο-φόντο υπαναχωρεί. Το έδαφος το περικλείει. Η διχοτόμηση κτήριο έδαφος και κτήριο τοπίο φτάνει στο σημείο να καταργείται. Η συναίρεση κτίσματος και εδάφους δείχνει ότι η αρχιτεκτονική και η γη μπορούν να συνυπάρχουν και να αλληλονοσηματοδοτούνται .

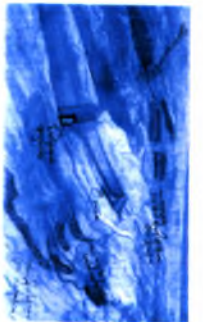
ΕΝΟΤΗΤΑ Β

ΠΑΡΑΘΕΣΗ ΣΧΕΔΙΩΝ

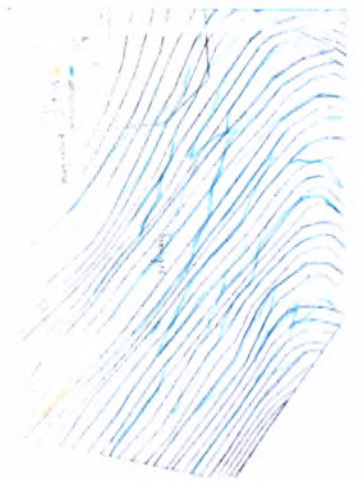

ROMANISU SVAZI

SEKONIKI
 Sekoniki (the waterfall) is the most beautiful waterfall in the area. It is located in the mountainous region of the island. The water flows from the top of the mountain and falls into a pool of water. The surrounding area is lush and green.

Waterfalls in the area are very beautiful. The water flows from the top of the mountain and falls into a pool of water. The surrounding area is lush and green.

Nedajima
 konarika
 toki hilihi
 Egi hini hoothi
 hi teumpo
 hi karatono

Appetununi
 gutuvuni
 einoi
 karitias

Amiropis
 parafisi
 y eynogis
 vuburini
 buhingi
 tau gu
 einoi
 huanua
 tu hi
 Gobuhoi
 tau

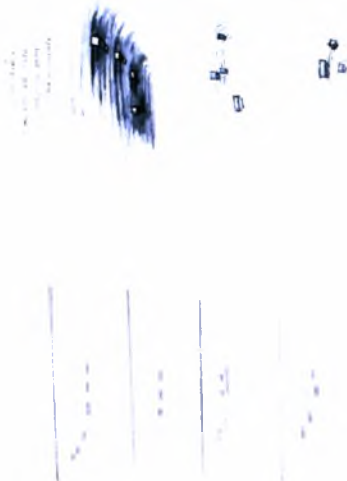
Gobuhoi
 karitias
 eynogis
 vuburini
 buhingi
 tau gu
 einoi
 huanua
 tu hi
 Gobuhoi
 tau

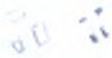
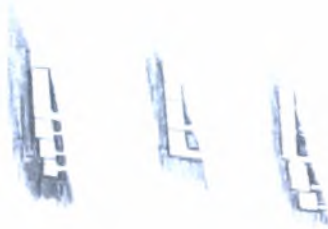
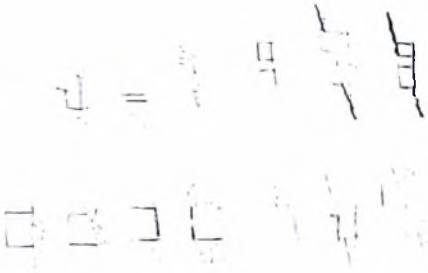
Gobuhoi
 karitias
 eynogis
 vuburini
 buhingi
 tau gu
 einoi
 huanua
 tu hi
 Gobuhoi
 tau

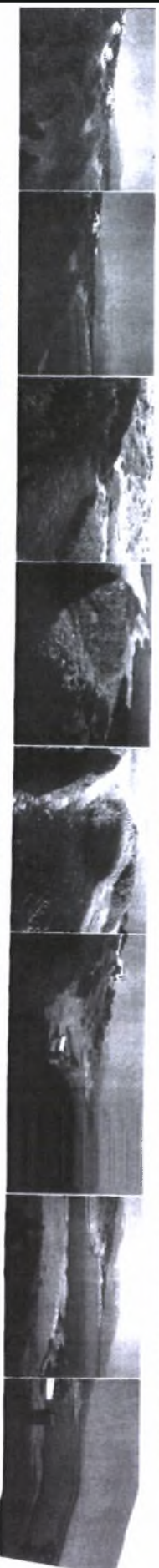
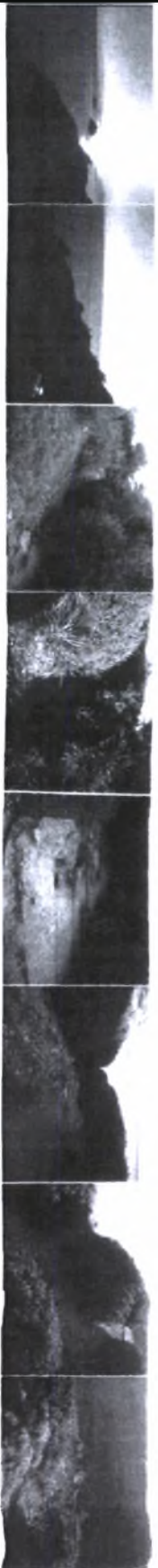
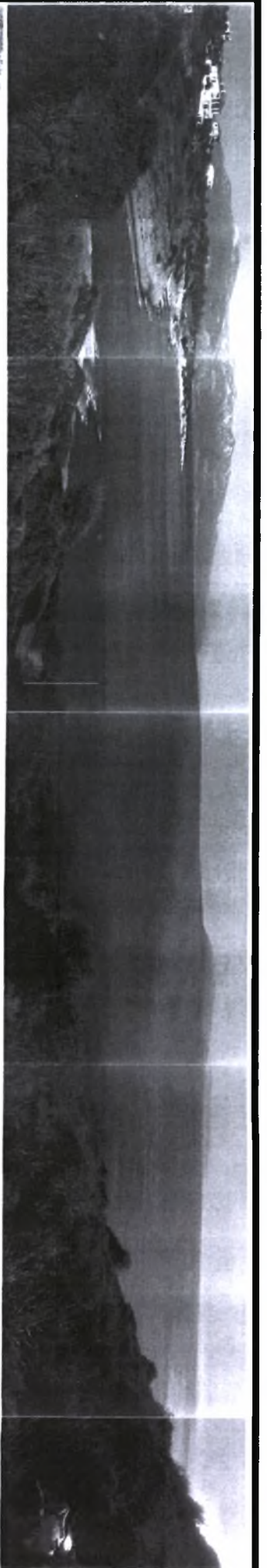

Gobuhoi
 karitias
 eynogis
 vuburini
 buhingi
 tau gu
 einoi
 huanua
 tu hi
 Gobuhoi
 tau

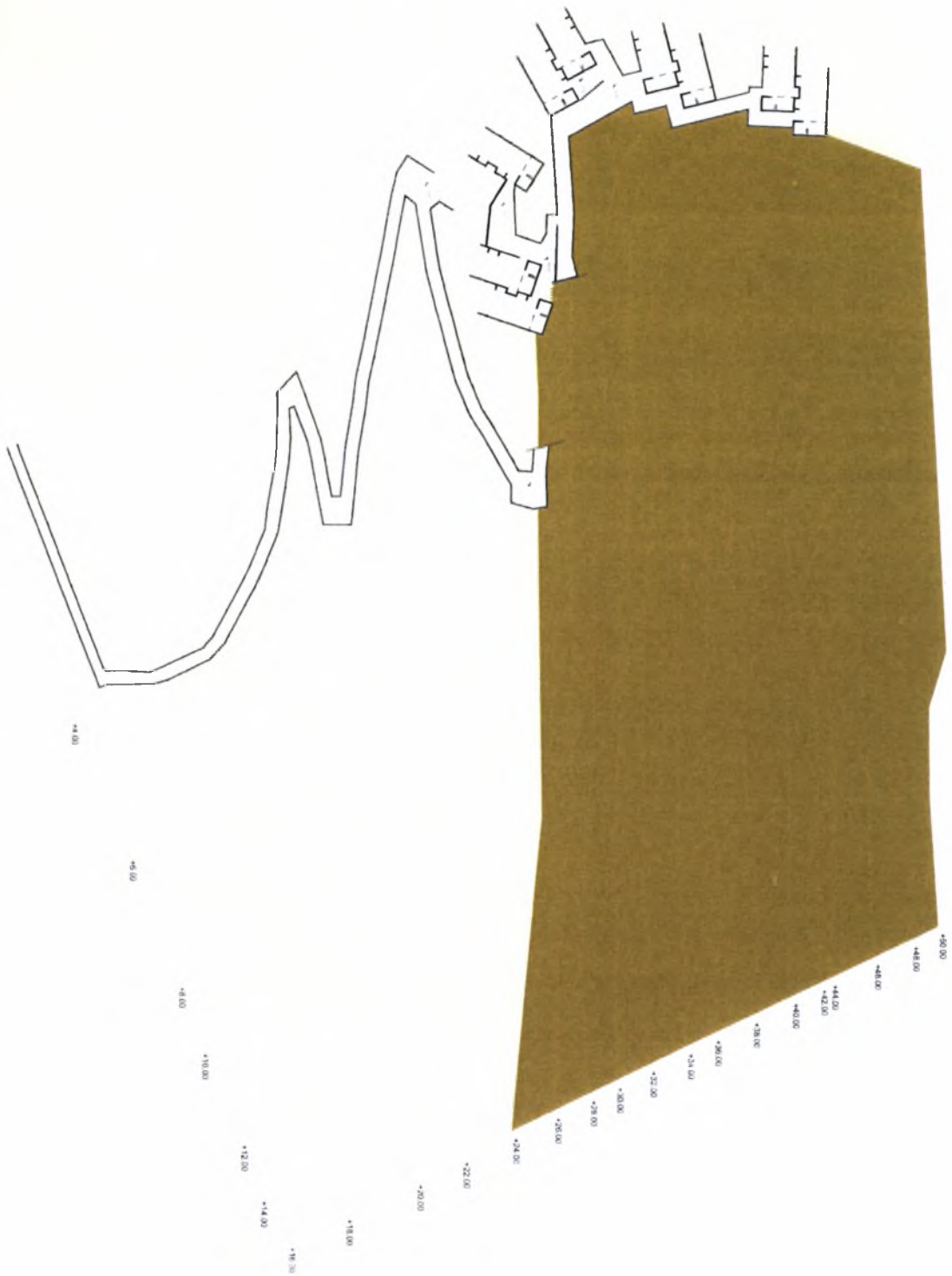

te eynogis

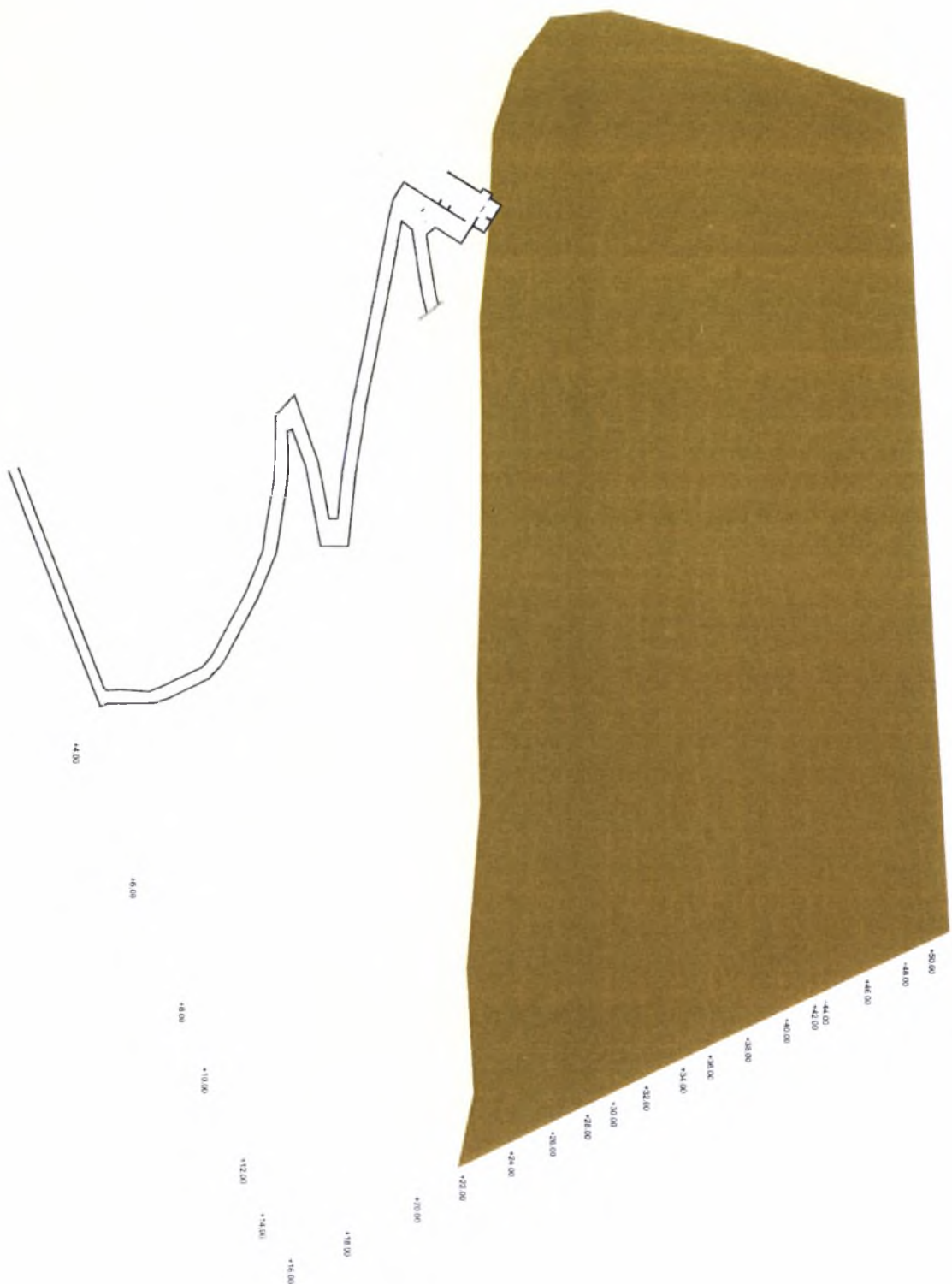

КРАЙОУ ШИШЕВНАИ КАИ АНАРДЖЕН ИТО АНДЖИПИ АКИЛИПИ БОЛОУ
ОДТОРПАНИ * АНИКОДИМ ТАИ ТИМОДИ
ОДИТПИДИПАРОВОА ОДИСЕР *СОПФАА САИ
КАНДИПИДИ * КАМДИСАИ
НАКДИТИДИО ДИЗИАИ ТИМА АДИТИКОДИО ШИШЕВИОН 2000

ZBORJE OBRAMBNEGA KAI ANAPOSNE ITO ARHITECTURNE ARHITEKTI, BEOGRAD
 MATOVIC & KAJANICA (1999)
 POSREDOVANJE: KAMENIČKA STROJARNA "TRAPFAVA BALK"
 NABAVKI: KAMENIČKA STROJARNA
 NABAVKI: KAMENIČKA STROJARNA "TRAPFAVA BALK"

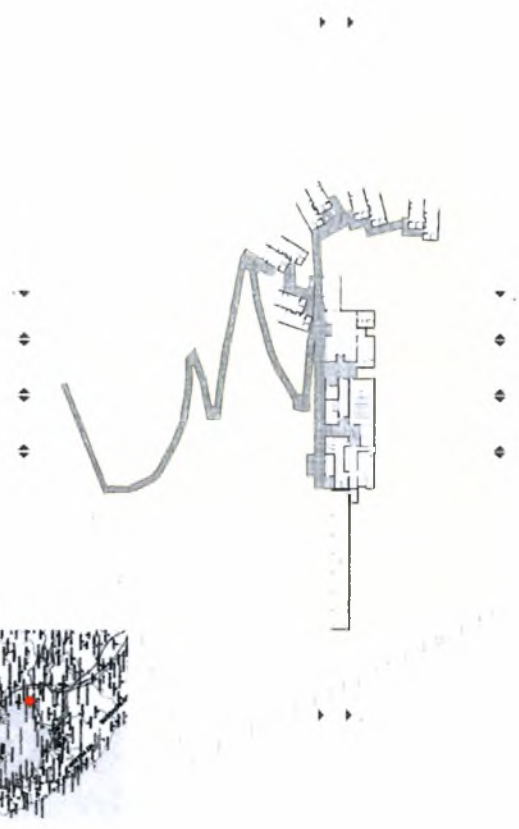
ПРОЕКТ ПРОЕКТИРОВАНИЯ ИЛИ АДАПТИРОВАНИЯ СТОЯЧЕЙ АВТОМОБИЛЬНОЙ ПАРКОВКИ
НА ТЕРРИТОРИИ ПЛОЩАДИ ПЕРЕД ЗАДАЧАМИ
ПРОЕКТИРОВАНИЯ ИЛИ АДАПТИРОВАНИЯ
ПРОЕКТИРОВАНИЯ ИЛИ АДАПТИРОВАНИЯ
ПРОЕКТИРОВАНИЯ ИЛИ АДАПТИРОВАНИЯ

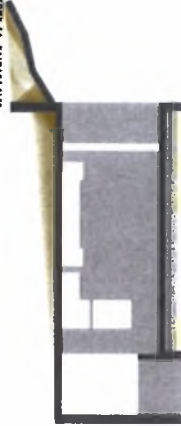

ARHIT. BUDIVLANSKI BIRO "ARHITECTURA" ZAGREB
 10000 ZAGREB, HRVATSKA
 ARHITEKTI I PROJEKTOVAČI
 ARHITEKTURA ZAGREB 2020

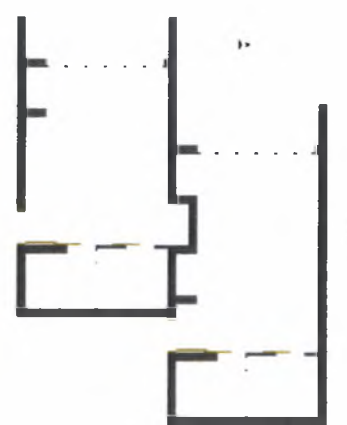
POGLED SA SUPRAKAZALNOG NIVOA

POGLED SA SUPRAKAZALNOG NIVOA

POGLED SA SUPRAKAZALNOG NIVOA

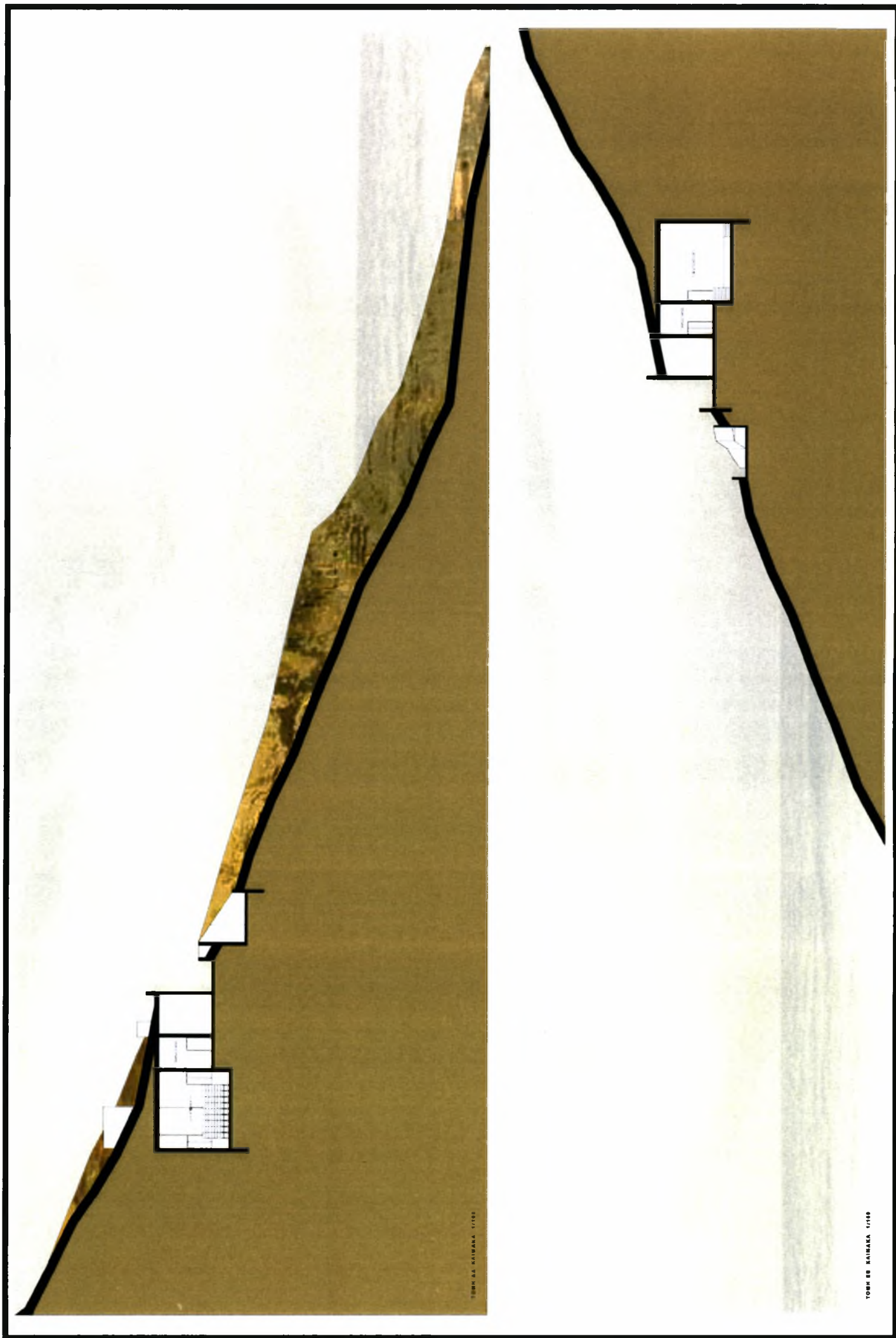
POGLED SA SUPRAKAZALNOG NIVOA

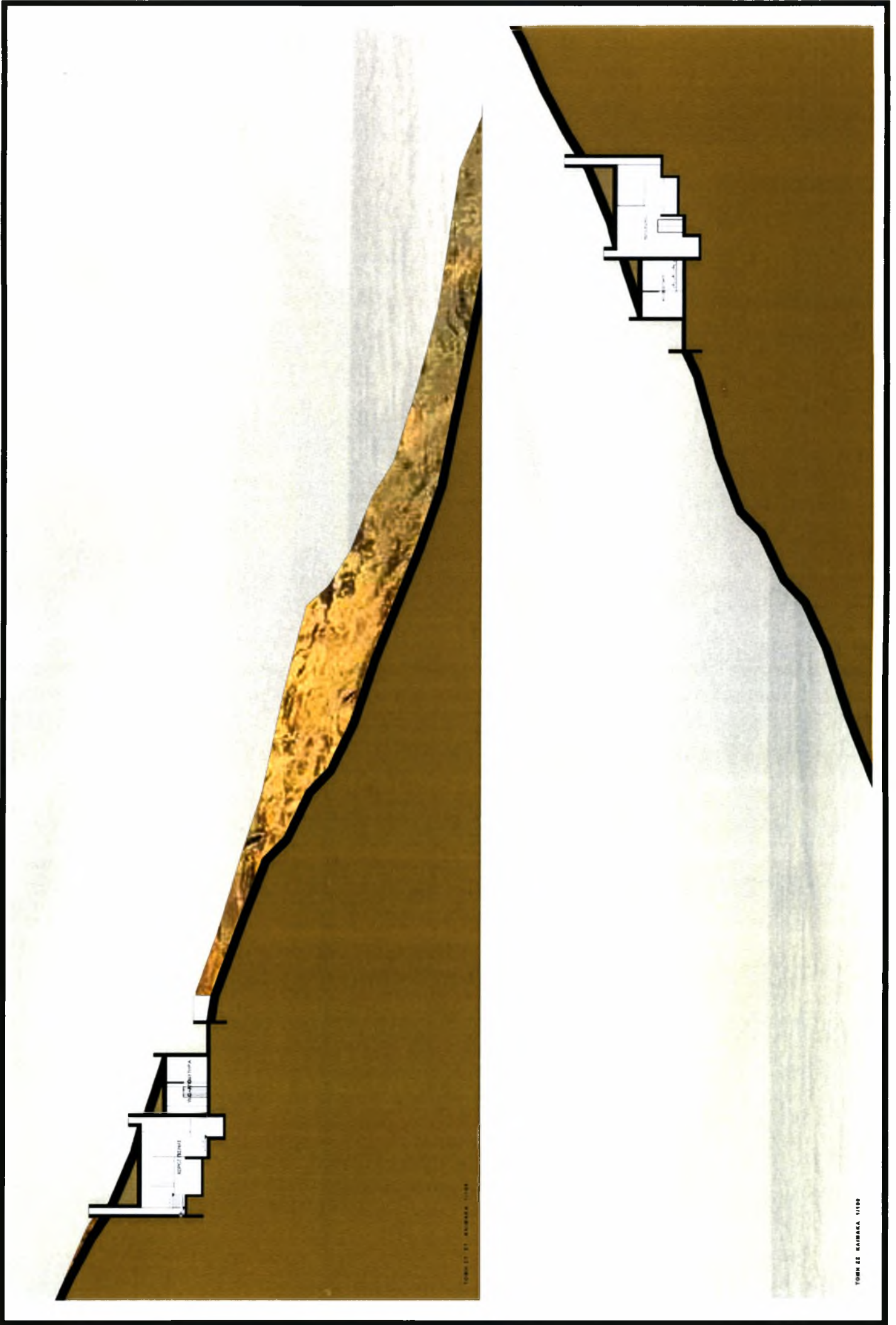
TOMMY T. BAIBARA 1/100

TOMMY T. BAIBARA 1/100

TOHMI KA KAIKANA 11788

TOHMI KA KAIKANA 11788

TOWN OF KANAKA 1109

TOWN OF KANAKA 1109

